

срамуватъ, нити отъ лица-та си срамъ иматъ.—

Брате милый; Страхъ Божій, и срамъ отъ народа сж двѣ крыла, съ който человекъ като хвърка, може да отиде до самый Рай.

Ж. Ю.

Юзъ-а въ старо време се употрѣблявалъ, който и днесъ въ новобългарскія нашъ езикъ го употрѣбляваме; за това за юза и за юто щж ти кажа, чи человекъ свои-тѣ прадѣди да не заборава, сирѣчь, свож-тж старинж да не заборава, и потрѣбны-тѣ на матерный си езикъ да не оставя.

О.

О, брате! вѣренъ бѣди, чи истина-та е отъ Бога; а лъжа-та е отъ діавола.

И. А.

Велико и мало.

Ясно щж ти кажа, чи ако и да се избавяшъ отъ какво годѣ зло, но отъ сички-тѣ не можешъ се избави и освободи; защо много чловѣцы сж отбѣгнали отъ зло-то, па послѣ отъ нечуванье-то си впадвали се въ по-голѣмо зло.
